

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. V. Amicus fidelis excitare conabitur in ægre, desiderium Extremæ
Vnctionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

que recessus omnes fidenter aperti,
sicuti patri, filia; sponso, sponsa. Dic
Patri, qui dives est, maximè autem
in miserationibus, ut pauperis filia
miseretur secundum magnam mi-
sericordiam suam. Si fidei lumine in-
diges, dic ei: *a illumina oculos meos, ne
unquam obdormiam in morte, ne quando
dicat inimicus meus, pravalui adversus
eum.*

§. V.

*Amicus fidelis excitare conabitur in agro
desiderium Extremae Vnctionis.*

Quando aeger, Medicorum judi-
cio, de vita periclitabitur, mone-
bit eum fidelis Amicus, ut ad supre-
mam cum morte Diaboloq; luctam
ineundam comparet sese; ideoque,
ut Athletam Christi decet, tempe-
stivè oleo sacro inungatur. Et pri-
mò, evellendus ei is serupus, quo
subinde anguntur aerrorum animi,
nimi-

¶ *Psalm. 12.*

nimirum , perceptâ semel Extrema
 Uctione, superesse nullam ad sani-
 tatem viam? & propterea differen-
 dam usque dum naturæ vires penitus
 prostratæ sint. Præstigiæ sunt illæ
 meræ , anilesque fabulæ. Tantum
 abest ut Sacramentum hoc corporis
 sanitati officiat , ut etiam illam in-
 staurer, & quidem ex vi suæ institu-
 tionis, sive, ut loquuntur Theologi,
 ex opere operato, si tamen ita supre-
 mus medicus animæ saluti judicave-
 rit expedire. Unde Concilium Ca-
 bilonense, sub Carolo Magno cele-
 bratum , loquens de sacra hac Un-
 ctione: Non parvi pendenda est e-
 ,,
 jusmodi medicina , inquit, quia ,,
 animæ corporisque medetur lan- ,,
 guoribus. ,,

Concilium verò Florentinum: E-
 jus effectus, inquit, est mentis sa- ,,
 nitas, & quantum expedit, etiam ,,
 corporis. ,,

Cardinalis Bellarmini opinio est,
 ideò rariore agros optatissimum
 hunc sanitatis fructum decerpere,
 D 2 quòd

quòd ferius ad hanc arborem accedant.

Narrat agrote Amicus fidelis, quod in Gemma Prædicantium tractat. 2. scriptum est. Anonymus, magnæ vir existimationis extremè æger, jamque à Medicis propè depositus, interrogatus, vellétne sacro oleo inungi : Nolite, inquit, nolite, talia loqui : nam omnes qui inunguntur, statim moriuntur : hæc ubi dixit, vivere desit, stultissimæ vaticinationis fidem, mendax alioqui vates, in se expertus. Cum verò feralli linteo insueretur, derepentè sibi redditus, elatâ voce, reclusisque oculis : quia, inquit, ab Extremæ Uctionis Sacramento ita abhorruï, annos centum purgatoris in ignibus distinebor, reddendus haud dubiè sanitati. nisi salutarem olei sacri medicinam respuissem : sacra enim Uctio non est, ut ego malè opinabar, mortis acceleratio, sed dilatio. Sic locutus iterum vivere desit.

Nar-

Narrat Joannes Nider, Ruperum quemdam qui circa annum millesimum quadringentesimum Imperii habenas moderabatur, stultissimæ hujus opinionis aspergine non leviter tinctum fuisse; at nec ipse impune: tam multis siquidem, tam gravibus, tam molestis, ex eo tempore torqueri scrupis cœptus est, ut propius nihil fuerit, quam ut, non modò de corporis, sed & de animæ salute deturbaretur: verùm in tempore adfuit Dei favor, & Amici fidelis industria, a quo tandem inductus est, ut & hanc sibi spirituales medicinam pateretur adhiberi. Ut autem Sacramenti hujus sacras cærimonias oculis usurpavit, audivitque orationunculas pietatis ac religionis plenissimas, quæ pro decumbentis salute recitantur, enimverò se ipse incusans, ô me bardum, inquit, & imprudentem, qui orationes tam pias & tam salutare audire hæcenus neglexerim: noscat Deus insipientiæ meæ. Et verò ignovit, vitæque an-

nos insuper non paucos indulfit, quibus imperium suum superstes sospesque feliciter administravit.

Ecce quantum in tempeſtiva Sacramenti hujus ſuſceptione præſidii, quantum in neglectu periculi!

B. Elzearius Ariani Comes, mirificè capiebatur cæremoniis orationibusque adhiberi ſolitis in hujus Sacramenti adminiſtratione, maxime cum audiret melleas illas voces, in quibus Sacramenti forma tota conſiſtit, *Per iſtam ſanctam Vnctionem & ſuam piſſimam miſericordiam, indulgeat at tibi Dominus quidquid per viſum, guſtum tactum, &c. deliquiſti.* Neque verò ſteriles exſuccæque ſunt voces iſtæ, quod enim ſonant, operantur, niſi fors aliunde, id eſt, à ſuſcipiente, obex opponatur.

Videremus hoc, ſi Mariæ Ogniacenſis oculos haberemus: hoc enim, prærogativâ quadam, ei conceſſerat ſponſus ſuus, ut quoties cæremoniis hujus Sacramenti præſens adeſſet, quid ſibi vellent illæ, quidve in ſuſcipi-

cipi-

cipientis anima designarent, clarissimè intueretur. Videbat autem sepi-
simè Jesum Christum è solio caelesti
in moribundi conclavè, innumera
Angelorum Sanctorumque stipatum
multitudine, descendentem; an ut
spectator esset otiosus? minimè gen-
tium Laboranti animos interdum
addebat, interdum corpori vires
sufficiebat, & dum oleo ungebatur,
oleo alio spiritualis lætitiæ animam
perfundeat: subinde autem, Divi-
nitatis suæ radios tam micantes vi-
brabat, ut iis quasi fulguri infernæ
stygis Tenebriones, in suum illud
immane chaos, citius quàm olim in
porcos abderent sese, aut in mare A-
cheronticam præcipitarent; quibus
periculis perfunctus æger, bono Je-
su gratias agebat, & salutis suæ secu-
rior, in optatissimum misericordiæ
ejus sinum, spiritum exhalabat.

Quod in aliis mirata in se re ipsa
experta est. Tandem enim aliquan-
do à B. Virginè admonetur ut sese ad
hujus sacrae Unctionis susceptionem

compararet. Matrem secutus Christus Dominus, & ecce salutifera crucis labarum gestitans, illud adimum lectuli depauxit, sacrosque alios ritus adoratus est: quorum intelligentiam, Ogniacensem illam Virginem Spiritus Sancti interna Unctio explicatè magis erudiebat.

Narrari etiam poterit, ad ægrisolatium, quod B. Lydvina contigit.

Cum aliquando Virgo Lydvina, contemplationis alis, terrâ altius animum erexisset, tantum de repente terræ, terrenorumque subit fastidium, ut mirum quam ardentem cum Paulo dissolvi cuperet, & esse cum Christo sponso suo. Sponsæ votis sponsus annuit, & ecce tibi glorioso Dominicæ Resurrectionis die, benè manè videri Christum & Matrem ejus cum Angelis Sanctisque plurimis, quasi ad inusitatum aliquod spectaculum advenisse: cælum ipsum, tot erant numero, descendisse dices. Jacebat ipsa languens, que non tam morbi dolore, quam Dei sui videndi desi-

desi-

desiderio, cum ecce tibi lectuli spon-
dam dexteram Christus, sinistram
Maria occupat; partes alias Angeli,
aliique Caelites in coronæ modum
ambiunt. *Quis tibi nunc, Virgo, cernenti
et alia sensus:* gaudet in sinu scilicet, rei-
que novitate tacita obstupescit. Sed
immanè quantum aucta est admira-
tio, ubi in tugurioli sui meditullio,
mensam parvulam adspexit, egregio
peristromate convestitam, in qua
Sacrosanctæ Crucis signum affabrè
elaboratum, & ante illud, cereus è
ceravirgine, cujus lumen latè locum
omnem luce meridiana clarius illu-
strabat. Videre erat præterea in illa
mensa vasculum, sed ita clausum, ut
difficiliter quid in eo esset conjici
posset. *Quid non sentit amor?* de odore
& forma, consecrati olei pyxidema
Lydyvina agnovit. Tum verò gesti-
te, & quantum attenuata dolore
membra patiebantur subsultare præ
gaudio: tempus advenire, & non pro-
cul augurat est, quo, oleo hic inuncta
in misericordia, oleo postmodum cæ-

D 5

lestis

lestis lætitiæ perfundatur. *Vix ô! vix
jam sua gaudia differt*: unus tamen so-
licitam non parum angit scrupus,
quis hoc tandem, triste dicam? imò
dulce subeat ministerium? obibit il-
le, quid desideria pauperum solitus
est exaudire. Mirum dictu, Christus
ipse vestibus indutus sacerdotalibus
operi manum ad movet, sensuum or-
gana, Ecclesiastico ritu bonus pastor
inungit; dein, cereum sacrum manu
sua Lydvinae manibus inserit; quæ,
cum à morbo debiliores essent,
quàm ut illum commodè sustine-
rent, matri annuit, ut illam secum
adjuvet, & nequam cæremoniarum
partem omittat, osculandam ei cru-
cem suam exhibet, verbisque melle
magis melleis, ægram consolatur:
Tandem, tandem boni Pastoris mu-
nere ad amissim perfunctus, promit-
tit fore ut post duos, summum, dies,
exantlatis humanæ navigationis æ-
rumnis ac laboribus, in æternæ bea-
titudinis portu lætum ille, & Cæli-
bus omnibus notum celeusma con-
cinnat:

cinna: Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Et dubitabimus quam Deo gratum, quam nobis salutare sit Extremæ Uctionis Sacramentum, cujus ceremoniis IESUS & MARIA tantoperè delectantur?

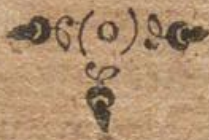
His qui tarditati suæ, in suscipienda Extrema Uctione, patrocinium petunt à voce illa *Extrema*, quasi usurpanda non sit nisi in ultimo necessitatis articulo; dicat Amicus fidelis, veteribus Christianis in more olim positum, ut in Sacramentorum administratione, Extremam Uctionem Eucharistiæ præmitterent. Probare id poterit ex Laurentii Surii tomoprimo, in vita S. Guilielmi Archiepiscopi Bituricensi, qui vixit tempore Innocentii III. in qua sic legitur: Uctionis Sacramentum humiliter ac devotè suscepit. Eo percepto, Sacrosanctam Eucharistiam, sibi porrigi instantissimè postulavit, ut tanto itineris ducem unitus, possit securus hostium cuneos penetrare. Id ipsum habetur de S. Mala-

Mala-

Malachia in vita ipsius à S. Bernardo
conscripta.

Idem videtur doceri posse ex vita
S. Ambrosii & S. Joannis Chryso-
stomi, qui in extremo vitæ articulo, di-
cuntur Eucharistiam sumpsisse, &
statim expirasse. Cur ibi nulla men-
tio Extremæ Unctionis? antea nem-
pe inuncti fuerant quàm viaticum
acciperent. Id insinuat Cardinalis
Bellarminus lib. 2. de Arte benè mo-
riendi, cap. 7.

De hujus Sacramenti dignitate
ac utilitate fusius diximus
in libro nostro de Ar-
te item be-
nè mori-
endi.

CAPUT